

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · 10 » — »
Negyedévre · 5 » — »
Egy óra · 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Városok fejlesztése.

Pécs, 1900. augusztus 14.

Abban a nagy gazdasági válságban, amely Magyarország népét már évek óta sújtja, városainknak jutott talán a legkeservebb földadat. A modern városi élet a legnagyobb igényekkel lép föl a városok, mint erkölcsi testületekkel szemben s ha ezek a kortól végkép elmaradni nem akarnak, kénytelenek minden erejüket megfeszítve küzdeni, hogy az állami, közegészségügyi, kulturális, kényelmi és egyéb igényeknek csak némileg is megfelelhessenek.

Az állam pedig, hogy óriási mértékben fölfokozott költségvetésében az egyensúlyt valahogy fönntartsa, első sorban is azokat a jövedelmi forrásokat foglalta le a maga számára, a melyek eddig a városok terheinek könnyítésére szolgáltak s a városokat már csaknem kizárólag a polgárok direkt megadóztatásából származó jövedelmeikre szorította. Az az egyenes városi adó azonban már olyan magasságot ért el, hogy az tovább nem fokozható s így városaink egymásután fülíg merülnek bele az adósságok tengerébe s ma már ott vannak, hogy rendes jövedelmeikből ezek kamatait sem győzik fizetni, nemhogy újabb befektetésekre, a fejlődés igényelte újabb intézmények létesítésére gondolhatnának.

A városok részéről felhangzó segélykiáltásokra azonban atyai kormányunk miadig végighuzza a kiabálók száján azt a bizonyos mézes madzagot, a melylyel biztosítja a városokat, hogy teljes tudatában van a nagyfontosságú feladatnak, a melyet a magyarországi városok a gazdasági, kulturális és nemzeti téren betölteni hivatva vannak s ehhez képes teljes erővel rajta van, hogy virágzó és erőteljes városi centrumokat teremtsen, a már meglévőket pedig minden tekintetben támogassa küzdelmükben, hogy nagy földadatainak minél tökéletesebben megfelelhessenek.

Az ekkép megnyugtató városok aztán várják a nagyhangú frázisok megvalósítását, a szép ígéreteknek tettekben való nyilvánulását. És a tettek szép sorban követi is egymást, hogy a szegény városi polgárságnak a könnye is kicsordul belé.

A megyei törvényhatóságok által közvetített állami közigazgatás költségeit az

államkincstár fődözi a költségvetésbe fölvevett dotáció útján; a városi törvényhatóságok ugyan ezt a földadatot tisztán a saját polgárok külön megadóztatása mellett teljesítik, a nélkül, hogy az államtól egy fillér dotációban részesüljenek. Sőt ellenkezőleg, hogy az állam ne legyen kénytelen az ilyen városokban tömegesen lakó tisztviselőit megfelelő javadalmazásban részesíteni, mentesíti őket a városi terhek viselése alól.

Mikor aztán a városok bizonyítgatják az ilyen privilégium igazságtalan voltát, akkor a kormány kieszközli a törvényhozásnál, hogy az a privilégium kiterjesszessék az államvasutak — tehát tisztán üzleti vállalat — alkalmazottjaira is, mert a kormány szerint nagyobb igazságtalanság, ha a privilégiumban nem részesül mindenki, akit eltartani az államnak kötelessége, mint az, hogy a közteherviselés korszakában adómentességi privilégium egyáltalán létezik.

Ez az igazságtalan privilégium még a mi városunk vezető köreit is arra ösztökölte, hogy azt valami fufanggal megkerüljék s a községi terhek viselése alól mentes tisztviselőket a házbérkrajcár révén megadóztassák. De hát ez a kísérlet is balul ütött ki, mert a közigazgatási bíróság, mely a törvénynek érvényt szerezni hivatva van, ha még oly igazságtalan is, mentesítette a tisztviselőket ez alól a városi teher alól is s így az megint egész súlyával az adózó burger nyakába szakad.

Ha azonban az államnak valamire szüksége van, ha új hivatalokat akar létesíteni, ha a saját hivatalai elhelyezésére épületeket kell emeltetnie, akkor abban nyilvánul az a nagy támogatás, a mit a miniszterek a deputációzó városoknak olyan bőségesen ígérgetnek, hogy erejüket meghaladó áldozatokra kényszerítik őket azzal a fenyegetéssel, hogy akkor hivatalaikkal más várost fognak boldogítani.

S hogy ez nemcsak régen volt így, hanem most is még érvényben levő szabály, arról Pécs városa is keservesen meggyőződhetett, mikor a pályaudvar bővítésére s a postapalota építésére, tehát az államnak két nyereséges vállalatára a magas állam olyan érzékenyen eret vágott rajta.

De a városok megígért fejlesztése — úgy látszik — csak ezután fog a kor-

mány részéről bekövetkezni. Legalább erre mutat a kormány az a két rendelete, a melyeket legutóbb gyors egymásutánban bocsátott szárnyra s a melyeknek világos tendenciája oda irányul, hogy végkép bedugják a városoknak még azt az egy pár közvetett bevételi forrását is, a melyet eddig az állam a maga számára még nem konfiskált.

Az egyik rendelet aráról szól, hogy a városok vámszedési joga szűkebb korlátok közé szoríttassék, mert bármennyire a szíven viseli is a kormány a városok sorsát, azt mégsem tűrheti el, hogy a vámszedés jogán olyan jövedelmük legyen, a melyből egyéb speciális forrásból nem fedezett kiadásait legalább részben fedezhessék. Azért a vámszedést, a mely eddig egyik legnevezetesebb bevételi forrását képezte a városoknak, arra a mértékre kívánja korlátoztatni, hogy abból tisztán a városok utépitési és utfenntartási költségei fedeztessenek. Mihelyt a vámjövdelem ezt a mértéket meghaladja, a vámtételek megfelelően leszállítandók, nehogy a városok megfuladjanak a saját zsirjukban.

A második rendelet előkészíti az egyes városok által a kényszerítő szükség nyomása alatt igénybe vett közvetett adók beszüntetését, vagy legalább is nagymérvű megszorítását. A kereskedelemügyi miniszternek ugyanis megesett a szíve az ásványvíz-ipar, illetve kereskedelem szomorú helyzetén s ezért fölülbírálás alá akarja venni az egyes városok által mind sürűbben alkotott ásványvíz és szikvíz-adó szabályzatait, a melyek az ő szemében közgazdaságunkra és közegészségügyünkre fellettel veszedelmesek.

Fölhivta ezért az ország összes kereskedelmi kamaráit, hogy terjeszszék fel hozzá közelebbi megvizsgálás végett a területükön levő városok ásványvíz- és szikvíz-adó szabályrendeleteit, az ezen adókból származó jövedelmek kimutatásával együtt.

Igaz, hogy ezek az adók mindenütt már kormányhatóságilag jóváhagyott szabályrendeleteken alapulnak s így a városoknak már szerzett jogait képezik; valószínű az is, hogy a kormány, mielőtt ezeket a szabályrendeleteket jóváhagyta, fontolóra vette azoknak a közgazdaságra és közegészségügyre várható kihatását is: de hát akkor a kormány még nem hangoztatta

A BÉKA!

Rettenetes nagy SZŐNYEG-RAKTÁRT csoda olcsón

vásárolt meg a „BÉKA“-boltos, a melyen mihamarább túladni szándékozik. Raktáron van finom asztali oxmünster-szőnyeg minden nagyságban, nyírt plüss-, velvett- és tapesterie-szőnyeg, ugyanilyen futószőnyeg. — A „Béka“-boltos kéri a tisztelt vevő közönséget, hogy lehetőleg kedden, esütörtökön és pénteken legyen szives őt fölkeresni, mert a többi napokon oly nagy a vevő közönség, hogy lehetetlen kellő nyugodtsággal az óriási raktárt átnézni.

annyt a városok fejlesztését s így most a kereskedelmi miniszternek csak meg kell mutatni, hogy foglalkozik a városokkal; tanulmányozza tehát újra a már jóváhagyott szabályrendeleteket, hátha sikerül ezen a réven a városokat ismét egy kissé oldalba támogatni.

Ha pedig azok a fölterjesztendő jövedelmi kimutatások azt mutatnák, hogy ezek az adók jól tejelnek, akkor a közgazdaság és közegészségügy szent nevében majd elkönfiskálja őket az állam a maga számára; a városokra pedig majd rábizzá, hogy eszeljenek ki új jövedelmi forrásokat, a melyeket a kormány ismét elkobozhat, ha beválnak. Legalább a finanszminisztereknek nem kell törniök a fejüket, ha az állam jövedelmét szaporítani akarják.

A gyüdi zarándoklat.

— A rendezőbizottság felhívása. —

Pécs, 1900. aug. 14.

A magyar katolicizmus kilencszázéves jubileuma ünnepségeinek pécsi rendezőbizottsága ma a következő felhívást bocsájította ki: A pécsi egyházmegye katolikus polgáraihoz.

Tisztelt polgártársak!

Első szent királyunk államférfiu bölcsesége megérté, hogy szeretett magyar népét egyedül a szent kereszt áldásai tehetik boldoggá; hogy a keresztény vallásban van meg az a titokzatos erő, mely összhangzásba hozza a szétbomlásra törekvő részeket; hogy a keresztény vallás tanításában van meg az az összetartó erkölcsi kapocs, mely a szeretet törvényével békés együttműködésre bírja az emberiséget, s a mely nélkül szörnyű bűnök szomjusága gyötri a fékevesztett világot. Ezért, midőn országának fennmaradását messze időkre biztosítani akarta, oda vezeté népét Krisztus keresztje alá, hogy az onnan áradó fény ragyogja be világossággal földi vándorlásának utjait. A kereszt alatt pedig áll vala Mária,

Jézus Krisztusnak szent anyja. S a nagy király szívét megihleték a Szent Szűz kiváló erényei s látván, mint vonul el előtte fejet hajtva az egész világ, mint hirdeti boldognak Őt e bus föld minden lakója, bizván az anyai szeretet hatalmában Őt, a Bold. Szűzet választotta a nemzet közbenjárójául Istennél. S mindenki tudja, a ki csak magyar, hogy ez a nép megértette szent királya szándékát s mindenkor mint az ország Pátrónáját, a Magyarok Nagyasszonyát tisztelék Szűz Máriát. Az Ő képe előtt sirta el örömet-bánatát a család, az Ő alakja tündöklött a harci lobogókon, az ékszerket és hadi fegyvereket az Ő neve diszesíté. S a mikor néha megsokasodtak a nép vétkei s lesujtani készült az Isten; mikor vad rohanatban tört előre a pusztítás, hogy letöröljön minden mosolyt a magyarnak szivéről, az Ő oltáraihoz menekültek hős eleink s buzgó szivből sirt fel az ima árja: »Boldogasszony Anyánk, régi nagy Pátrónánk . . . ne feledkezzél meg szegény magyarokról.« S a sokszor tapasztalt égi oltalom örömezetében költő dala Ő róla zengett, művész ecsetje Őt dicsőíté, s a lelkesült nép ünnepi menetben vonult egy közös helyre, hogy ezer ajkkal s mégis egy szívvvel imádják az Urat s magasztalják Szűz Máriát, a Magyarok Nagyasszonyát.

Most, hogy a keresztény Magyarország fennállásának 900 éves jubileumát ünnepeljük, az emlékezés legnagyobb erejével válik ki és tűnik elénk nemzetünk Pátrónájának égi alakja s az az áhitatos kegyelet, melylyel ősei hagyományait hiven őrizi a magyar, elevenebben készlet arra, hogy kimutassuk Iránta való nagy hálaunkat.

Ezért határozta el megyéspüspök Urunk Ő Méltósága, hogy folyó évi szeptember 8-ra, Nagyasszonyunk születése ünnepére jubileumi zarándoklatot vezet meggyénk régi kegyelem helyére, Mária-Gyüdre.

A zarándoklat rendje ez lesz:

1. Szept. 7. (péntek) reggel félhatkor a vártemplomban szent mise. Gyülekezés a vártemplom előtti téren; a magyarok fön a templom előtt, a német ajkuak a püspöki palota, a horvát ajkuak a várplébánia felőli oldalon.

2. Félhétkor a Megyéspüspök Úr Ő Méltóságának vezetése alatt megindul a processio.

A menetben elől mennek a magyar, utánuk a német s végül a horvát ajkuak.

3. A körmenet 11 óra tájban ér Szalántára, a hol egész délután 1 óráig fogunk pihenni. Harangszóra ismét megindul a menet s (félórai pihenés után Turonyban) körülbelül 4 órakor érkezik Gyüdre. Megérkezés után áldás, esti 8 óráig szt.-gyónás.

4. Szept. 8-án reggel félhatól félkilencig szt.-gyónás és sz. áldozás. D. e. 9 órakor a Megyés Püspök Úr Ő Méltósága ünnepélyes tabori misét mond, mely alatt a »Pécsi Daldarda« fog énekelni. A magyar ajkuak az oltár előtt, a német ajkuak az evangelium, a horvát ajkuak az epistola-oldalon foglalnak helyet.

6. Sz. mise után sz. beszéd, magyar, német és horvát nyelven. Majd vonulás az új kereszthez, melyet Ő Méltósága fog beszentelni.

7. Rövid pihenés után 12 órakor indulás haza. 1 órai pihenés Szalántán s megérkezés Pécsre 8 óra tájban. A siklósi vámnál leendő ünnepélyes fogadtatás után a körmenet visszamegy a székesegyházba, a hol »Te Deum« lesz. A kik a pécsiek közül a zarándoklaton való ellátás, lakás, étkezés stb. tekintetében felvilágosítást óhajtanak, sziveskedjenek Erreth János elnökhöz fordulni.

Tisztelettel kérjük kath. polgártársainkat, vegyenek részt minél többen a zarándoklatban, hogy minél meggyőzőbb alakban jusson kifejezésre szivünk hálája, melylyel Magyarország Nagyasszonyának adózunk, ki annyi bajság között 900 éven keresztül szíven tartotta oly sokszor elhagyott nemzetünket.

Hazafias üdvözléssel: Pécs, 1900. évi aug. hó 5-én. Spies János, elnök, Bitter Illés, jegyző. Erreth János elnök. Abrahám István, Angster József, Ángyán Aurél, Ágh Timót dr., Bahula József dr., Bodó Aladár dr., Csarsch Jenő, Czigliányi Béla, Dischka Győző, Eizer János, Germann Ferenc, Hanuy Ferenc dr., Hinka László, Hoffer Károly, Hoffmann Lajos, Holics Gyula, Kaffka József, Károly Ignác, Kelemen Mihály dr., Kindl József, Kiss József, Komócsy István Krausze Ignác, Kremling Károly, Krum Péter, Lammer Károly dr., Magenheim József, Máyer György, Mihálffy Árpád, Oberhammer Antal, Piátsek Gyula,

A „Pécsi Figyelő“ tarcája.

A Jancsika mamája.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tarcája. —

Irta: Jámber József.

I.

— Nos kedves János bátyám — szólítja meg egy őszi reggelen a fiatal nótárius a talu egyik jobb módu, élemedett gazdáját — hát hallom, hogy a kend fia is nősül. Nem tudom, — folytatja a nótárius — nem fogja-e megbánni Pista ezt a lépését. Hiába, nem neki való az a leány.

— Sokszor mondtam én már nótárius uram a fiamnak, hogy ne kerülgesse annak az özvegy asszonynak a portáját, mert meg találja bánni. Már többször hallottam, de meg magam is tudok rá esetet, hogy mikor egy szegény leány fel tud kapaszkodni olyan kocsi, a melyiknek a kocsisa tán jobb módu, hát bizony ő ül a kocsi helyébe, hizeleg, cirogatja, aztán azt mondják, hogy: itt is az asszony kezében a gyeplő.

— Igaza van kendnek kedves János bátyám — erősíteti a nótárius — igaza van, de hát én magam sem tudom, mi lelte azt a Pistát. Igaz, hogy a leány szép, aztán azt is mondogatják, hogy dolgos is. Az anyja helyett ő végzi a házi teendőket.

— De csak mondják — szól János bátyánk, kétkedő szemével keresve valamit a nótárius uramon.

— Éppen az a baja a gyerekek — foly-

tatja az öreg — hogy a leány szép. Igen ám, csak hogy ez mostanság nem elég az üdvösséghez. Kell hogy jó és becsületes is, aztán meg amint városban mondják, szerény is legyen, no meg egy pár garasa is legyen a szoknyája zsebében; mert hát a Pista gyerek se utolsó legény. Aztán a hivatala után csak olyan leányt megérdemel, mint a milyet az előbb mondtam. Sok pénzembe került, míg azzá lett, ami. Most, mikor már maholnap én is, meg az anyjukom is reá támaszkodunk, most akar így cserben hagyni. No már tudja nótárius uram, ez fáj nekem legjobban — és zsebkendőjével egy könyecseppet törült ki János bátyánk a szeméből.

— Sohse buslakodjék János bácsi, talán nem úgy lesz az mégsem, mint a hogy kend gondolja.

— No vigyázzon reá nótárius uram, a mit én magának ma mondtam. Szegény leányból ha urasszony lesz, azzal gyalogszerrel nem igen lehet beszélni. Isten áldja meg nótárius uram!

— Magát is János bátyám — és elváltak.

II.

Minden úgy volt, a hogy az öreg bal-sejtelméből megjósolta. — Megyeri Pista, a vármegye jegyzője bizony belészeretett az özvegy Laskóné Iduskájába, abba az alig tizen-nyolc éves, fekete szemű kis »szorgalmas házi-leányba«, bár az édes apja nem igen szerette.

— Kend édes apám azt akarja, hogy a maguk számára nézzek feleséget? No már édes apám, ha így gondolkozik, bizony ne vegye rossz néven, ha megmondom, ez nincs rendjén.

— Hát utóvégre, ha már annyira vagy azzal a leánnyal, hát Isten neki, én meg az édes anyád nem bánjuk, csak te meg ne bánd Pista fiam.

Most az édes anyja felé fordul a megyei jegyző, Megyeri Pista az a jó fia az anyjának aztán olyan erőltetett hangon szól, mintha félne valakitől.

— Nos hát kedves anyám, maga még azt sem mondja, hogy legyen szerencsés? — Ejnye édes anyám. Pedig meglássa, milyen jó menyé lesz magának abban a lányban. Elvégzi az a maga munkáját, meg fogja magukat kímélni mindentől. Látja édes anyám, ha, ne adj Isten, valamelyikök megbetegednék, mégis lesz, a ki megápolja.

Hanem erre aztán a tisztos matronának Megyeri Pista anyjának a vér az arcába szökött.

— Engem ugyan a te feleséged meg nem ápol sohasem, a munkámat sem bizom az ő fehér kezeire, mert tudod fiam, a ki olyan nagyon dolgos, annak biz a kezei nem olyan fehérek, mint a Laskóné leányának. — Munkától még senki keze sem lett fehér. No hanem azt is megmondom kedves fiam Pista, hogy én, meg az édes apád el nem megyünk az esketődre. De nem ám. Hanem azért áldjon meg fiam a jó Isten, csak meg ne bánd a mit teszel — és anyai keblére vonta Megyeriné a fiát és homlokra csókolta.

— Az Isten áldja meg édes anyám.

A kocsi már ott várta Pistát a nagy-eperfa alatt. Felült. Az apja hajtott, egyenesen ki a »vasuti állomásra.« Elvált fiu az apától. Mily megható jelenet volt az, mikor az a zsiro-

Pleininger Ferenc, Pozsgay József, Reberics Imre, Rech György, ifj. Rézbányay János, Rézbányay József dr., Rozsics Sándor, Szuly János, Ternovszky Alajos, Vaszary Gyula, Virágh Ferenc, Wurster József, bizottsági tagok.

Baranyamegye féléve.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. aug. 14.

Baranyamegye közigazgatási bizottságának mai ülésén felolvasták azokat az évközi jelentéseket, melyek az egyes miniszteriumok ügykörébe vágó közigazgatási ágakról számolnak be s a törvény értelmében félévenként a kormányhoz felterjesztendők.

A *miniszterelnökség* intézett jelentés az általános közigazgatási kérdéseket tárgyalja s érdekes és fontos részleteket tartalmaz. E szerint a közigazgatási ügymenet állapota ez év első felében kielégítő volt ugyan, de az újabb közigazgatási feladatok a közegek fokozottabb munkássága révén voltak csak elérhetőek. Különösen a járási és községi közigazgatásban volt érezhető a teendők meghatározódása s itt kívánatos a közigazgatáshoz *kellő új erők alkalmazása, még pedig állami úton*, mert a teendők nagyrésze állami teendőt képez. Különösen tulterheltek e tekintetben a *községi jegyzők*, kik mellé *segédjegyzők* alkalmazása szükséges. Szükséges továbbá ugy a járásokban, mint a központban a *segéd- és szolgaszemélyzet szaporítása*, továbbá a tisztviselők *átalányának felemelése*. A törvények nem korrekció végrehajtásának ez az oka. Továbbá oka ennek a *bürokratizmus*; tehát ezek megváltoztatása érdekében a kormánynak és törvényhozásnak kell intézkednie. Baj, hogy a törvényekhez kiadott végrehajtási rendeletekben a *végrehajtó szervekről* nincs gondoskodva. Az eljárás, a hány törvény, annyit léte és a lényeg helyett csak a formákra van fektetve a főszűl. Bizalommal néz a vármegye a *közigazgatás egyszerűsítése* érdekében megindított akció elé s kéri a tisztviselőket felszabadítani a pénzkezelés alól; kéri továbbá az ügykezelés egyszerűsítését, az eljárás egyöntetűségét és a közvetlenség behozatalát s mivel a dologi kiadások nagyrészt állami teendők felszaporodása

miatt növekedtek meg, mindezekre államsegély megadását. Megemlíti végül a jelentés, hogy a közigazgatási bizottság az elmúlt félévben 1812 ügydarabot intézett el; melyből tanfelügyelőségi, pénzügyigazgatósági, kulturmérnöki és királyi ügyészégi volt összesen 652; a többi 1160 darabból nővelési volt 715, felebezési 77 s egyéb 378 ügydarab. Fegyelmi ügy volt összesen hat darab.

A *belügyminiszterium* ügykörét illető jelentés a közrendészetet jónak, a közbiztonsági állapotot kielégítőnek jelzi. Kivándorlás csak szórványosan jelentkezett. A közegészségügy elég jó volt; a fertőző betegségek között a vörheny erősebb óvintézkedéseket tett szükségessé; a kanyaró enyhe lefolyású volt, valamint a toroklob is. A gyógyszerével való elutasítások sikerültek; a himlőoltások befejeztettek.

A *pénzügyminiszterhez* intézett jelentés az egyenes adók kivételét jónak jelzi; egyes késedelmek és hiányok a községi közegek mulasztása és a számvevőség csekély volta folytán álltak be. Emiatt maradt hátra az illeték kirovásának munkálata is. Kivételes intézkedéseket csak egy eset tett szükségessé, mely a *berkesdi körjegyzőség*nél fordult elő s mely fegyelmi úton fog nyerni elintéztést.

A *kereskedelmi miniszterium* ügykörét illetőleg felemlíti a félévi jelentés, hogy gyártelep új nem keletkezett, bár nagyobb mérvű pangás nem volt észlelhető. Sztrájk mozgalom nem fordult elő; munkanélküliek mincsenek nagyobb számban s idegen munkások beözönlése sem tapasztaltatott.

A *földmívelési miniszternek* szóló jelentés szerint az állategészségügy csekély hanyatlást mutatott. A sertésvész 3 községgel több helyen lépett fel, mint tavaly; de a sertésorbánc fellépte 10 községgel kevesbedett. Az ivarszervi bajok nagyobb mértékben a szarvasmarháknál léptek fel; száj- és körömfájás azonban nem volt. Összesen jelenleg 26 községben van állatbetegség.

A *közügyminiszterhez* felterjesztett jelentés felemlíti, hogy a tanfelügyelőség 2206 ügydarabot intézett el, köztük 490 közigazgatási bizottsági volt. Községi iskolák 227 esetben kértek államsegélyt; tanítók fizetésének kiegészítésére 19 esetben, korpótlék címén 208 esetben. E két címen kapott állam-

segélyből 4736 kor. esik a tanítói fizetések kiegészítésére; 21.600 korona pedig korpótlékokra. Az ovodák fejlesztése csekély mérvben történhetett; *Szentlőrincen, Mágocson és Siklóson* lett elrendelve ovodák építése s csak a siklósi épült meg. Gazdasági ismétlőiskola 13 volt a megyében s 4 élvezeti összesen 700 kor. államsegélyt. Ezen iskolák szervezése nagy nehézségekkel jár. Mert a legtöbb község 20—70% pótdadó mellett 20—40% kulturadót is szedett s csak a felekezeti iskolákkal kapcsolatosan államsegély útján lehetne ezeket szervezni.

Az *igazságügyminiszter* ügykörét illető jelentés szerint a központi és járási fogházak kielégítőek; csak a *sásdi* rossz, de ennek újjáalakítása iránt is megtétettek a lépések. Ugy a tisztaság, mint az élelmezés, valamint a fegyelem s az őrszemélyzetek buzgósa kifogástalan. Kihágás nem fordult elő; csak *Dvornic* Lyubomir kácsfalui lakos dühöngött egyizben a pécsi fogházban s az orvosok epileptikusnak konstatálván, most tölti ki háromhavi büntetését.

A *honvédelmi miniszterhez* intézett jelentés végül felemlíti, hogy a távollevő és ismeretlen hadkötelesek száma fogyott.

Eme jelentéseket a közigazgatási bizottság tudomásul vevén, mai üléséből a kormányhoz felterjeszteni határozta azokat,

Hirek.

Pécs, 1900. augusztus 14.

Egyről-másról.

— Hüvös szelek. — Augusztus közepe. — Tizenegy kis nap. — Busképi diákok. — Végig a korzón. — Feketeruhás hölgyek. — Német cégtáblák. Magyar Nemzeti színház. — Nemzeti Kaszinó. —

Mintha nem is volnánk már benne az érlelő, aranykalászos augusztus hónapnak éppen abban a szakában, melyet nagy melege miatt úgy hívnak, hogy „kánikula“. Már napok óta anélkül, hogy hűs időt okozó esőről panaszkodhatnánk, olyan csendesen fűdögáló hűvös szellő teszi kellemetlenné az aert s kergeti szét a sétatér publikumát, aztán meg hangozzák bár furcsának a dolog, értünk bizony már olyan napot is, melynek kora esti

csizmás ősz ember az apa, annak az ő nagy ur fiának a karjaiba temetése becsületben ráncot fogott arcát és könyei annak fekete ruháján végig pörögtek.

Harmadik napon a történetek után sürgöny jött a Megyeri bácsiékhöz, hogy ma tartja lakodalmát fia, a Laskóné leányával. — Jegyzőknél vig muzsika és dal járta, itthon János bátyáméknál, mintha csak a fiuk halálát közölték volna velük, oly szomorú, bánatos arca volt a két öregnek. Azonban az idő a legjobb orvosa a szív sebeinek. Feledtek az öregek, kibékültek fiukkal, ki önönmagukkal.

Levél jött Megyeri bátyámékhöz. Megy az öreg a fiához. — Az utazás előtti este az anyjuk lugos vízben megmosta a János bácsi galambösz haját, mely mint a fehér lepel omlott az öreg szürje csuklyájára. Patyolat inget vett magára, aztán azt a csizmáját húzta fel, mit akkor csináltatott, mikor a méltóságos főispán uramat várta a portájára.

Megyeriné, a tisztos matrona, a Zsófi néne meg a fekete selyem szoknyát vette fel, hogy bizony a kedves Pista fiam ne szégyelje az édes anyját. El is jutottak az öregek a fiukhoz, hanem én biz Isten nem bannám, ha mindennap ilyen vendégeim volnának. Volt tyúk, réce, lud, turó, vaj, tej, tojás, meg az Isten tudja mi nem. Megyeri Pista örömeiben sirt, mert azt hitte, hogy a szülei csakugyan nem is látogatják meg őt sohasem.

— Isten hozta aranyos édes anyám, meg apám magukat, Isten hozta. Kerüljenek beljebb — es egyenesen a szalonba vezette őket. No persze a szaja nyitva maradt a két jó öregnek mindazok láttára. A merre csak tekintet-

tek, mindenütt fény, csillogás. Csak néztek egymásra. Aztán azok a nagy urak, a kik már akkor ott voltak Megyeri Pistánál, éppen ez alkalomra hivatalosak. Zavarukból az öregeket a megyei alispán húzta ki, mikor olyan magyárosan elmondta, hogy én a megye alispánja volnék, aztán János bátyám, meg Zsófi nénem, ha meg nem neheztelnek reám, hát bemutatnám a többi urakat is, meg ezeket a mi módi asszonyokat. Persze lett erre sürgés forgás. Valamennyi úgy gondolkozott, mint az alispán uram.

— Hát a Pista felesége? — szólt valaki. A másik percben egy aranyos kis, vagy két éves, kékszemű angyal jön be és mintha csak megmutatták volna neki az öregeket egyenesen arra felé tart és pajzán kedvességgel hozza a mama izenetét: a mamusta beted, nem dühöt be. Azt is mondta a mamusta, hogy tyotoltatya a nagy mamát, med a nagy papát. No hát képzelhetni, hogy összecsókolta Zsófi néni az ő drága virág-ját. Hanem az apjuk színe ott járt a fia sokat mondó arcán. Ebéd után a férfiak a dohányzóba vonultak »János bátyánk« meg az alispán vezetése alatt, az asszonyok meg szájatva hallgatták a Zsófi néni beszédjét.

A megyei aljegyző egy regalitással akarta megkínálni János bátyámát; hanem az alispán tömött pipával, még pedig amolyan rövidszáru vörös pipával járult az öreg elé.

Boldog mosoly vonult végig arcán az öregnek, aztán, hogy meg ne sértődjenek az urak, hát elfogadta mindakettőt az aljegyzőnek ezeket mondta: hát kedves öcsém uram elfogadom ezt a drága szivart, de nem gyujtok

rá, majd otthon, — ekkor már fogai közé vette az alispán vörös cserép pipáját. Több ehhez hasonló kedves percek átélése után az urak feleségeikkel elbucsztak Megyeriétől.

— Aztán eljőjön ám még többször is kend János bátyánk ide hozzánk.

— Hát ha Isten engedi, majd csak ellátogatunk. — Csakhogy ez volt az első és egyszersmind az utolsó. Megyeri Pista attól a perctől, hogy a szülői ott voltak nála, kerülté otthonát. Kerülté, mert ha visszagondolt azokra a kedves percekre, mikor az alispáné, az aljegyzőné, meg tudom is én kinek a felesége, egyik egy földbirtokos, a másik meg a városi főorvos leánya, olyan szívesen, olyan odaadólag beszélgettek az édes anyjával, azzal a polgár asszonnyal és az ő felesége, beteg volt csak azért, mert az ő apja a Megyeri János bátyám, az édes anyja meg az aranyos Zsófi nénenk, — mint a hogy az alispáné mondogatta — volt. Egy öröme volt még Megyeri Pistának. Hanem ezt is irigy szemmel nézte az a buta sors.

Bizony egy borus őszi nap kikisérték utolsó útjára Megyeri Pistát. Meghalt, mert beteljesült a szülők jóvendölése is, mert az a kis dolgos házi leány — Megyeri Pista felesége — a patikusba beleszeretett.

III.

Itt hullattak könyűiket a szülők és sirt a kis Jancsika, ha be bejött a nagymamájával az édes apa sirjához, ott meg az ablakban a patikussal csicsergett az a dolgos szerény házileány — Megyeri Pista volt felesége, — az az olyan nagyon is becsületos özvegy asszony, a kis Jancsi mamája.

óráiban csipkederéku hölgyeink fogvacogva szaladtak haza. Szóval augusztus urfinak alighanem valamelyes elméleti baja támadt, hogy így rakoncátlanodik, mert ez az időjárás ami nálunk most van, ugyan csak nem járja ám! Az égen fent, hol napnak nyomát sem látni, mint valami piszkos színű csuhába bujtatott pihenő zarándok csapat. csunya felhők üledtek meg s bár nincs eső, időközönként hirtelen apró cseppek permeteznek alá, melyeket az a bizonyos kellemetlenkedő hűvös szellő dévajkódva csapkod az emberek arcába. Pedig kalendárium szerint igazán nem szolgáltak még rá erre az időjárásra.

Mindössze augusztus közepén vagyunk s az égiek már az ősz lehelletét kóstoltatják velünk, mely — mintha az idén korábban akarna ránk köszönteni, már most rozsdás színűvé pitykézi csipkézi a fák leveleit. — Katonáknál szokta járni a »kis nap« szó, melylyel a három esztendő végefelé az öreg baka váltig számolgatja, hogy mennyi még a hátralevő szolgálati idő s bizony könnyebbségére esik a katonának, ha az utolsó esztendőt kis napokban számolják le »háromszázhatvanöt«-től kezdve.

Hát ilyen tizennégy »kis nap« van még hátra e hó végéig, de azért már most is, mintha savanyu almába haraptak volna, látni számos mogorva arcu, búsképű diákot, kiket megcsipett a vakáció végének a dere. Mert hát ennek a tizennégy kis napnak a letelte reájuk nézve nem jelent szabadulást, hanem fogságot. Kezdődnek a könyvbevásárlás, a beiratások gondjai s ezektől bizony csak nyulfarknyira van az iskolaév. Kezdeté ez a tizhónapos kényelmetlen biflázásnak. De a jó Isten tudja! Nem csak az ég méhében, a diákok képein rajzolódik le valami sajátságos melancholia, hanem a merre szem ellát, mindenütt unott, szomorú képekre talál!

Eddig még legalább az ünnep és vasárnap déli korzó árult el valamelyes élénkséget, tarka képét láttuk különböző társadalmi osztályaink egybeolvadásának s valóban egész csinos látványt nyújtott, amint a legujabb párisi modell szerint öltözött hölgyeink s gavalér ifuraink között elvegyült a bokorugró perkálszoknyás szobacica, kit mosolygó arccal követett lépten nyomon a rosszszabásu szalonkabátba bujtatott szabólegény! S most ennek a déli korzónak is olyan üres, merev képe van, mintha rajta vonaglanék agóniában a »Szezon« teteme.

S hogy még busabb, melancholikusabb legyen ez a kép, dacára a városi főorvosi hivatal kedvező egészségügyi jelentésének — óriási mennyiségű gyászborult feketeruhás hölgyet látni a korzón, kiknek hosszú, lenge crepfátyoluk, mint valami gyászszászoló lebeg ide-oda a hűvös szellő szárnyán. Ki tudja kikjök halt meg, ki tudja miért öltöttek gyászruhát? Végre a fekete mindenkinek jól áll s pláne néhány pirosposztag arcu, fekete haju kis leánynak, bájos arca köré von érdekes keretet az a szomorú crepfátyol. No meg aztán egy idő óta valami idom-domborító pazar divatot találtak ki Párisban a gyászruhák terén, melynek egyik elengedhetetlen divat-kelléke a bizar voltánál fogva valóban ingerlően szép: piros, selyem alsószoknya! S ennek a gyászos hangulatnak egy cseppet sem válnak előnyére azok a széltől vert, sikongó pléh táblák, melyek éppen most az »Ofen-Pest« aerájában bizony elbusitják az embert német felirataikkal, mert önkéntelenül is eszébe jut az embernek a régi „Fünfkirchen“, melyben a sok különböző zagyva nemzetiségek között erős harcot kellett vívni a magyar szóért, melyreszinte gúnyosan mosolyognak azok a csikorgó, német feliratu táblák. Nem vagyunk sovínisták, hogy tán nemzetiségi bűnnek, hazafiatlanságnak minősítsük némely iparos ember germanizmusát, hanem most, midőn mindenki vállvetve küzd a magyar ipar fellendülésén, legalább is ósdiasság, illetlenség német feliratu cégtáblákat akasztani a boltok fölé. S éppen ilyen furcsa história ami városunk közepén diszjelző szín-

házunknak arany betűs felirata, mely szerint Pécs szab. kir. városának »Magyar Nemzeti Színháza«-a van. Kérdjük most jó lélekkel városunk fejeit: lehet e Magyarország területén fekvő Pécs városának más nemzeti színháza, mint »magyara«. Vagy tán, ha mi országunk területén valamely épületünkre felírjuk, hogy »nemzeti« nem önként értendő, hogy a mi nemzeti, az okvetlenül magyar is?! Lám! Ott van a Kaszinó épület, mely pusztán azt a feliratot viseli: »Nemzeti Kaszinó.« S kétségtelen, hogy a kaszinó egyetlen tagja sem hiszi azt magáról, hogy ő egy internacionális kaszinó tagja, hanem jól tudja, hogy ez a »Nemzeti Kaszinó« okvetlenül magyar is!

Dr. Faust.

Napirend 1900. augusztus 15-én és 16-án.

Naptár: szerda aug. 15. — Róm. kath: Nagy-Boldog-Asszony. — Prot.: N. B. A. — Görögkel: (aug. 2.) István. — Zsidó: Ab 20. — Nap két 4 óra 58 perckor; nyugszik 7 óra 10 perckor. — Hold két éjjel 11 óra 15 perckor; nyugszik délután 4 óra 50 perckor. — Csütörtök, aug. 16. — Róm. kath.: Rókus. — Prot.: Rókus. — Görögkel: (aug. 3.) Izsák. — Zsidó: Ab 21. — Nap két 4 óra 59 perckor; nyugszik 7 óra 8 perckor. — Hold két éjjel 11 óra 56 perckor; nyugszik délután 6 óra 10 perckor.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe, borus idő és helyenkint csapadék, várható.

Börtönvizsgáló bizottság ülése az ügyészégi fogházban csütörtökön délelőtt 11 órakor.

— (A király születésnapja.) Pécsváros Tanácsa ma délelőtti ülésében állapította meg a király hetvenedik születésnapjára vonatkozó ünnepség részleteit. E szerint augusztus 17-én (pénteken) este a város lobogódszt ölt s fél 8 órától 11 óráig a középületek és magánházak kivilágítatnak. Augusztus 18-án (szombaton) félkilenc órakor „Te Deum“ lesz a székesegyházban s feltíz órakor istentisztelet a többi felekezeti templomban. Délelőtt féltizenkét órakor a város képviselőtestülete díszközgyűlést tart, melyből a királyhoz hódoló felirat intéztetik. Az erre vonatkozó felhívást holnap fogják a falakra kiragasztani.

— (Baranyavármegye közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 9 órakor a vármegyeháza közgyűlési termében tartotta folyó havi rendes ülését. Az ülésen báró Fejérváry Imre dr. főispán elnökölt s jelen voltak: Kossits Kamill főjegyző, Dragonescu Dömjén pénzügyigazgató, Salamon József tanfelügyelő, Német Lipót, Kovácsfi Kálmán főmérnök, Jeszenszky Lajos, árvaszéki elnök, Nagy Jenő, tiszti főügyész, Johann Béla dr., tb. tiszti főorvos, Déván Ottó, kir. ügyész, Simonffay János és Ország Lajos. A bizottság tudomásul vette a kir. főmérnök, a kir. tanfelügyelő, az árvaszéki elnök, a tiszti ügyész és a tiszti főorvos jelentéseit; a referens aljegyzők ügyeinek s a szakreferensek előterjesztéseinek tárgyalása azonban hosszabb időt vett igénybe s az ülés csak háromnegyed tizenkettő után ért véget.

— (Közuti költségvetés.) A megyei közigazgatási bizottság mai ülésében állapította meg a megye 1901—1902 évekre szóló közuti költségelirányzatát. Az előirányzat szerint a bevétel 1901-re 388.388 kor. 54 fillért, 1902-re pedig 388.888 kor. 52 fillért tesz ki. Ezzel szemben a kiadás 1901-re 478.245 kor. 99 fillért, 1902-re 483.169 kor. 30 fillért tesz ki. Tehát az első évre 89.857 kor. 47 fillér, a másodikra 94.280 kor. 87 fillér hiány esik, melyre nézve államsegélyt fognak kérni. E költségvetés mellett három kézi napszám 3 koronában, az igás napszám 6 koronában, a megváltás 3 koronában s az utadó 10°/o-ban állapittatik meg. Ha esetleg államsegélyt nem ad miniszter, akkor bizony a kézi napszámot 70 fillérrel, az igás nap-

számot 2 koronával fel kell emelni s 13°/o-os utadót kivetni. A költségelirányzatot Kossits Kamill főjegyző, Kovácsfi Kálmán főmérnök és Simonffay János hozzászólásai után a bizottság ellogadta.

— (Jelentés a vizről.) A főmérnöki hivatal a Tettye-forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a Tettye forrás vizszolgálató képessége folyó hó 14-én reggel 1860 köbméter.

— (Adóügyek.) Dragonescu Döme, kir. pénzügyigazgató, a közigazgatási bizottság mai ülésén bejelentette, hogy a vármegye területén a múlt hóban egyenes adókban 52336 kor. folyt be, míg a múlt év hasonló időszakában 60434 kor. Ez év hét hónapjában befolyt 980,077 kor., míg tavaly 1,134,000 korona jött be. Hadmentességi adóban ez év júliusában 340 kor., tavaly 286 kor. folyt be; ez év hét hónapjában az idén 4232 kor., tavaly 2168 kor. volt a jövedelem. Az idén még 38,394 kor. hátralék van hadmentességi adókban. Az aratás után az adózók fizetési képessége beállván, az adók behajtása ezután szigorubban fog eszközöltetni. Simonffay János itt a kellő szigor mellett kellő méltányosságra is kérte a pénzügyigazgatót. Mert ha most sürgetik az adót, az adózók olcsó árért kénytelenek termésüket elkótyavetyélni. A pénzügyigazgató ama megnyugtató válasza után, hogy ő állami adóvégrehajtókat csakis okt.-decemberben szokott a községekbe kiküldeni, a jelentést a bizottság tudomásul vette. Ezután elrendelték egy csomó behajthatatlan utadó leírását s a felelősség kimondását 73 község ellen, melyek 27 jegyzőségben oszlanak meg. S mivel a nagyobb adózók, sőt maguk a községek sem fizetnek rendesen adót, a pontos adóbehajtásra a főbirák utasítottak.

— (Eljegyzés.) Kovács Lajos lengyel-tóti körjegyző eljegyezte Körmendy Matild, kisasszonyt, Körmendy József volt gamási körjegyző leányát.

— (A „Mohácsi Kath. Legényegylet,“) folyó hó 26-án saját helyiségében sorsjátékkal egybekötött zártkörű táncestélyt rendez. Belépő-díj személyenkint 86 fillér, a melyért egyuttal egy darab sorsjegy is jár. Kezdeté esti 8 órakor. Felülfizetések a jótékony cél érdekében köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— (A börtön lakói.) Déván Ottó, kir. ügyész, a megye közigazgatási bizottságának mai ülésén bejelentette, hogy a pécsi kir. ügyészeg fogházában a rablétszám 84; köztük 75 férfi és 9 nő; 8 pedig vizsgálati fogoly. A 76 elítelt közül 13 egyén van fegyházra és magasabb börtönbüntetésre ítélve, kiknek elszállítása legközelebb megtörténik. A rabélelmezés 712 koronába került a múlt hóban; sem élelmezési, sem egészségi és fegyelmi tekintetben kifogásolni való eset nem merült fel.

— (Az egyenesadó felszólamlási bizottság) ma délelőtti ülést tartott a vármegyeházán báró Fejérváry Imre főispán elnöklete alatt. Az ülésen az egyenesadó kivetés elleni felszólamlásokat intézték el.

— (A párisi diákkongresszus.) Mint saját külön párisi tudósítónk értesít, a diákkongresszus tagjai szombaton tisztelegtek Loubet köztársasági elnöknel, ki igen szívélyesen fogadta az ifjúságot. Rövid ott időzés után a kongresszus tagjai szerteoszlottak a kiállítás területén, hogy annak nevezetességeit

tekintsék meg, majd a kiállításnak »Vieux Paris« nevű mulató-helyén rendezett ünnepségen találkoztak. Itt különféle színelőadások, tánc és egyéb szórakozások a késő éjjeli órákig együtt tartották az ifjúságot. — A pécsi joglyceum kiküldöttei *Cank Nep. János* és *Makay István*, ma reggel érkeztek haza Párisból.

— **(Pályázat.)** A szegzárdi kir. ügyészségnél irnoki állás van üresedésben. Pályázati kervények négy hét alatt adandók be a szegzárdi kir. ügyészséghez.

— **(Egy volt pécsi színész halála.)** Budapestről kapjuk *Némethy Gizella*, *Somogyi Károly* volt pécsi szintársulata egykori tagjának tragikus halálhírét. A szerencsétlen asszony tizenhat évig ünnepelt tagja volt a vidéki színháznak. Férjével, *Stoll Károlylyal*, a ki most a budai szinkör rendezője, négy évvel ezelőtt meghasonlott s válópórt indított ellene, a mely most a kurián van. A harmincöt esztendő, még mindig szép asszony, megunta a vidéken való hányódást s a főváros közelében, Megyeren lakó vagyonos bátyjához, *Némethy István* butorgyároshoz költözött, a hol özvegy édesanyja is lakik. Az idén januárban szerződtek az Operához, de azért Megyeren lakott a Rákócy-utca 22. szám alatt, a hová előadás után mindig kiment. Nehány héttel ezelőtt érte az a baleset, a mely halálát okozta. Orvosi rendeletre ásványvizet kellett innia. Egy izben bement a bátyja szobájába, hogy az ablakban álló ásványvizes üvegből igyék. Két palack volt ott egymás mellett; az

egyikben ásványviz volt, a másikban marólag. Véletlenül az utóbbihoz nyult, töltött belőle egy sötétfalu pohárba s kihajtotta tartalmát. Rögtön rosszul lett tőle. Sikoltzására berobrohantak hozzá a házbeliek.

— Jaj! Mit ittam? kérdezte a boldogtalan asszony a bátyját.

— Mérget! felelte kétségbeesve a bátyja, a mikor észrevette az üveget az asztalon.

Récey egyetemi orvostanárt hívták a beteghez, a ki azonban nem segíthetett. Hosszu szenvedés után meghalt a szegény asszony. A boncolás kiderítette, hogy a mérég egészen átlyukasztotta a gyomrát s ez okozta a halálát.

— **(A királyi főügyész helyettes bucsuja.)** *Zsolnay György*, kir. főügyész helyettes, nyugdíjaztatása alkalmából ma levélben bucsuzott el a megyei közigazgatási bizottságtól. A bizottság sajnálattal vette tudomásul a királyi főügyész helyettesnek a bizottságból való kilépését, melynek huszonnégy év óta buzgó tagja volt. *Német Lipót* bizottsági tag szép beszédben emlékezett meg *Zsolnay György* érdemeiről, ki mielőtt ügyészégi szolgálatba lépett, Baranyamegyének volt tisztviselője s mint megyénknek szülötte is, mindenkor a legnagyobb szeretettel és odaadással teljesítette hivatását. Távozását mindenki sajnálkozva látja s méltó reá, hogy a bizottság hálás elismerését fejezze ki jegyzőkönyvében érdemeiért s erről a nyugalomba vonuló kir. főügyész helyettest jegyzőkönyvi kivonattal értesítette. *Kossits Kamill* főjegyző tisztviselőtársai

nevében a legmelegebben hozzájárult ez indítványhoz, mit a bizottság egyhangulag magáévá tett.

— **(A mezőgazdasági bizottság)** ma délután három órakor a vármegye-háza közgyűlési termében ülést tartott, melyen *Ország Lajos* elnöklete alatt *Német Lipót*, *Trsánszky László*, *Igalics Radivoj* vármegyei főpénztárnok, *Gyenes Kletus* főszámvevő és *Szivér István* bizottsági jegyző jelentek meg. Az ülésnek mindössze egy tárgya volt, a földmívelésügyi miniszter által a gazdasági cselédek jutalmazása kitűzött díjak iránt beérkezett pályázatok közül az érdemesek ajánlása. A bizottság a következő gazdasági cselédeket ajánlotta jutalmazásra:

Horváth Márton Idamajor. (Harmincöt szolgálati év Schaumburg-Lippe hercegnél). *Gamós József* Békás pusztá, (Negyvenkét szolgálati év herceg-Montenuovónál.) *Pöre József* Üszögh. (Harminckilenc év a Grosz-féle uradalmon.) *Horváth György* Pécs. (Harmincöt évi szolgálati idő a székesegyház szolgálatában.) *Sipos András* Nádasd. (Ötvenegy szolgálati év a püspöki uradalmon) *Kántor János* Rác-Bóly. (Negyvenhárom év Schaumburg-Lippe hercegnél) *Orbán János* Velin. (Negyvennyolc szolgálati év a pécsi káptalan szolgálatában.)

— **(Orvos és gyógyszerésznő harca.)** Abban a harcban, melyet a szabolicsbányai gyógyszerésznő indított dr. *Kaufmann Ernő*, szabolicsbányatelepi orvos ellen, a megyei közigazgatási bizottságot ma értesítette a törvényszéki vizsgálóbíró, hogy nevezett orvos ellen csak közegészségügyi kihágás és rágalmozás címén tette át az iratokat a járásbíróshoz. Mig a bíróság e tárgyban ítéletet hoz, addig a fegyelmi eljárást a bizottság függőben tartani határozta.

a leány okvetlen jeleneteket fog csinálni, — ez által az anya is belevonatik az általános felfordulásba. Istenem, a szerelem . . . nos igen . . . az én esetem az más mértékkel mérendő. Ma ötven éves vagyok s már husz év óta imádom ez asszonyt, ki ma százszor szebb, mint leány korában volt. Negyvenéves asszony! Ime a sors kiszámíthatlan szeszélyei. Milyen gög volt a bárónéban, midőn férje még legény volt s midőn az a délceg fiu csapta körülte a szelet — hej akkor „es a Mayer“ voltam. Ma pedig . . . hja . . . mulik az idő, fordul a világ . . . de menjünk föl a gyerekekhez.

Az öreg Mayer — így kell őt neveznünk, ki azonban semmit sem tett e név viselési jogához, magas természetű, izmos ember volt, igazi dzsentry typos. Fekete dús hajzat, kackiás fekete bajusz, egészséges gazdatiszti arcszin s előttünk áll az öreg Mayer.

Bertalan tisztelendő úr hasonlított hozzá, az is erős testalkatu, egészséges alak, csupán László és János ütött el a Mayer papa testalkatától; ezek a fiuk az anyjukra ütöttek. Akárki is összetévesztette volna őket, ha az egyik, már hogy László, barna és fekete szemű, Jancsi úrfi pedig szőke és buzavirágszemű ne lett volna; korukra csak félórával volt idősebb László, mint János, mégis János Lászlót, bátyának szólította. Rajongó szeretettel viseltettek egymás iránt, mi gyakran könnyekig indította Mayer seniort. Tökéletesebb, boldogabb családi életet az egész országban alig lehetett volna találni, mint a Mayer portán belül; az Isten áldása is bőven hullott Mayerék ölébe; mert husz év előtt a még csak Mayer bérlő — ma már egy szép uradalom tulajdonosává lett.

— Látod Jancsi, én, a zord katona, kinek még egyéb baja, gondja nem volt, mint az apai culágot elverni, — nekem is van ám szivem. Csak hogy az én szivem már örökre kihasználódott, pedig hát csak egyszer szeretett. Tölts édesem! Hej! öcsém, mikor felebredt a szivem ártatlan gyermeked álmából, midőn váratlanul besurrant az a magasztosan édes érzés, akkor hivalkodóan köszönöm meg Ámornak azt az édes sebet ütő nyilvesszót. Hogyne! Hisz gazdagok vagyunk, hol az a leány, ki hozzám nem jönne feleségül? Ezt gondolám s nagyon, nagyon boldog valék.

A lelkem zabolátlan nyargalt, repült a boldogság édenében, a boldogság, a kecsigetű remény tubafája alatt heverésztem és lelkem szötte a szebb és legszebb álmokat; akkor aztán jött minden reményemre, minden boldogságomra az özönviz. Jött a rideg való. Kártyaváram romban heverték, mert a józan való megölte hideg fuvalmával azt a tubafát is, mely alatt szöttem boldogságom álmait. Öcsém! van-e nagyobb boldogság a szerelemnél, még akkor is, ha nem is vagyunk biztosak viszonzszerelemről? Szerettem egy leányt . . . szerettem úgy, hogy tán érette megöltelek volna, szerettem úgy, hogy kedvéért kiirtottam volna családomat, szerettem úgy, hogy egy mosolyáért hazaáruló lettem volna.

— S e leány? — kérdé halvány arccal János.

— E leány mást szeretett, mást . . . már régen.

— Szegény László bátyám!

— Jól mondod: szegény László . . . de ez még nem ölte volna ki szivemből a reményt egy új életre. De az örökké való Isten, kit meg nem bántottam, mióta

— **(A vonatpróba vége.)** Mint annak idején megirtuk, a soproni cs. és királyi háziezred, valamint az oda kirendelt honvédség f. hó ötödikétől kezdődőleg vonatpróba gyakorlatot tartottak Sopronban. A vonatpróbákat tegnap végezték Sopronban, honnan az élelmezési tisztként a pécsi 8-ik m. kir. honvédhuszárezred részéről kiküldött *Majorossy* Viktor főhadnagy ma reggel érkezett haza.

— **(A fegyelmi választmány ülése.)** A vármegye fegyelmi választmánya br. *Fejérváry* Imre főispán elnöke alatt ma délben ülést tartott a vármegyeházán. Az ülésen megjelentek *Kosits* Kamill vármegyei főjegyző mint előadó, *Dragonescu* Dömjén m. kir. pénzügyigazgató, *Kovácsfi* Kálmán főmérnök, *Német* Lipót, *Simonffy* János bizottsági tagok és *Szivér* István jegyző. Targyalásra a *Szebényi* Simon árvaszéki kiadó elleni fegyelmi ügy került, mely tárgyalás befejeztével a fegyelmi választmány kétszáz korona pénzbírságban marasztalta el a kiadót.

— **(Megváltott postai beosztás.)** Az ujonnan alakult ráctóttósi körjegyzőséghez tartozó *Borjád* és *Ócsa* községek az iránt folyamodtak a megye közigazgatási bizottságához, hogy a németbólyi, illetve vilányi postahivataltól postai szállítás tekintetében Ráctóttóshöz csatoltassanak. A közigazgatási bizottság e kérelemnek mai ülésében helyet is adott.

— **(Baleset.)** A kaposvár-szigetvári vasút építése már közel áll a befejezéshez; az anyagszállító vonatok már javában közlekednek rajta, sőt már áldozatai is vannak

a vonatközlekedésnek. Nem régeből egy munkást tiport el a vonat; a múlt héten pedig *Csonkics* nevű szigetvári gazda gabnáját hordta be a turbéki szőlők mellett s midőn üres kocsival a földjére visszatért, a vasuton kellett átmennie. Későn vette észre, hogy közeledik a vonat s már nem tudta tüzes lovait visszatartani, minélfogva a vonattal össz eütközött. *Csonkics* a kocsiból kiesett s a mozdony egyik karját teljesen leszelte, azonkívül fején is súlyos sérülést szenvedett. A gondos ápolás életét megmentette s most a vasut részvénytársaság, illetve az építő cég ellen 30000 frtos kártérítési keresetet szándékozik indítani. Különös, hogy a kaposvár-szigetvári vasut még el se készült, már is vannak áldozatai.

— **(Ujra az ansichts-kártyák.)** Az ember valóban azt hinné, hogy tekintve a közönség változatosságokat kedvelő voltát, a már régóta tartó ansichts-kártya kultusznak azóta már lefujtak. De ugylátszik azonban, hogy a gyáraknak és az árusítóknak jól jövedelmeznek a képes-levelezőlapok, mert vetelednek egymással, hogy mi ujat vigyenek e téren a nagyközönség elé. A legutolsó újdonság a képes-levelezőlapok terén a meritett, erős papírra nyomtatott levelezőlapok, melyek préselt kerettel kerültek a piacra. Nem vagyunk hivei az ansichts-kártya-sportnak s nem is óhajunk ezzel reklámot csinálni az újfajta képeslevezőlapoknak, melyekkel azért vagyunk kénytelenek foglalkozni, mert ezek az újdonságok is, mint megannyi elődeik, kereskedelmi miniszteri rendeletet provokáltak. Az új képeslevezőlapok vastag és préselt voltuknál fogva oly kemények és sulyosak, hogy a székesfővárosi m. kir. postaigazgatóság jelentése szerint túlhaladják azt a sulyt, mely a négyfilléres

bélyeggel továbbítható levelezőlapokra meg van határozva. A budapesti postaigazgatóság e tárgyban kérdést intézett a kereskedelemügyi miniszterhez, ki viszont leiratot intézett a postaigazgatóságokhoz, melyben meghagyja, hogy eme új képeslevezőlapok sulyát, valamint jellegét a szállíthatásra nézve behatóan vizsgálják meg s annak eredményéről neki záros határidő alatt teyenek jelentést.

— **(Megharapta a kutya.)** Idebent a városban, amióta zárlat alatt kell tartani a kutyákat csak meg volnánk valahogy kutyák dolgában, kint a falukban azonban — hol pedig nagyobb a veszély — semmiféle hatósági tilalom nem tud gátat vetni a kutyák garázdálkodásainak. Így történt aztán a napokban Kémesen, hogy *Matos* Anna odaváló lakosnő kutyája kint szaladgált az utcán s játék közben megharapta *Schédik* József ottani lakos öt éves kis leányának a lábát. Miután a megejtett állatorvosi vizsgálat megállapította, hogy a garázdálkodó kutya még nem is gyanus, annál kevésbé veszett, mindössze gazdájára sóznak némi pénzbírságot, mert a községekben is elrendelt zárlat ellen vétett.

— **(Vandalizmus.)** Ily cím alatt csak a közelmúltban adtunk hirt olvasóinknak arról, hogy a szomszédos községek egyikében egy odaváló gazda kertjének összes virágait eltiporták valami rosszakaratu elenségei, s most hasonló dologról értesítenek bennünket Orfűről. *Remmer* Ferenc odaváló lakosnak — ugyanis — a háza előtt van egy kis kertje, melyet szőlőveszőkkel ültetett tele. Tegnap reggel azonban megdöbbenve tapasztalta a gazda, hogy a nem csekély fáradsággal ültetett szőlőveszőknek csak feldult helye lát-szik. Az elmúlt éj folyamán mind kiszedte a földből valaki. Lopásról természetesen szó sem lehet, mert a szőlőveszőket a vandál tettes

gyarló eszemet birom, sujtó karával megölt bennem mindent, szívet, lelket, reményt, hitet, bizodalmat, mert örült kezemmel e leány vőlegényét öltem meg . . . No, édes öcsém János, tölts . . . szomjas vagyok . . .

László hadnagy szép fekete feje aláhanyatlott melére s nagy fekete szeméből néhány fényes könny gördült alá.

— Istenem, Istenem — rebege az öccs. Mit vétetél ember, hogy ennyire fog, tudja az ég, kinek az átka.

— No, most látod édes Jancsim, hogy huszonhat éves koromban milyen boldog vagyok. Hiszed-e már most a sors kezét? Látod-e, hogy nem Isten büntetése nehezedik reám, hanem a sorsé? A fatum, mely a sarkamba kapaszkodott s mely nem ereszt?! Együtt nőttünk fel, nincs életemben még egy ártatlan állatkinzás sem, hogy ne mondjak egyéb bünt vagy vétet. Tiszteltem, szerettem szüleimet, viszont embertársaim szerettek s most szétzuzott lélekkel, kiégett szívvvel állok e világon, mely nekem már mitsem nyujthat! Ha léha ember volnék, eldobnám magamtól e terhet, ez életet, mely nekem most már csupán nyűg . . . hanem állj! hadd lássuk, mit tud még a sors, ráérek még azzal a golyóval . . . előbb lássuk, mi jöhet még!? Lehet . . . talán eldobom e nyűgöt, ha azon a leányon nem segíthetnék . . . várjunk. Hová kalandoznak gondolataid Jancsi? Tölts, nem látod, hogy lelki deliriumban vagyok, adj bort, hadd iszom. Elhelyeztetem magamat, vagy lemondok állásomról, mit tudom én, de el, el innét, ahol az emlékek, a múlt békői szoritják lelkemet. Hah! ha háboru lenne, mily élvezet lenne ez üldözött énemnek. Előre . . . a halálba! Hagyj

magamra Jancsi, hadd feküdjem le, nem tudom, mi a bajom, lázam van, szemem homályos . . . igen-igen beteg vagyok.

János némán ntett fejével s a karszékebe dülő testvért magára hagyta. Lent azonban azonnal intézkedett, hogy orvosért küldjenek s aztán atyja szobájába lépett.

*

— Édes atyám, László nagyon beteg lesz, már elküldtem orvosért; azt hiszem, a párbaj, vagy előzményei megrendítették esztét, máris félre beszél.

— Mit mondasz? — kérde ijedten az öreg Mayer, ki íróasztala mellett gazdasági számadásokkal bajlódott.

— Igen; szegény Laci odáig van; először bort kért, hozattam is Magdolnával, de alig ivott két pohárral, egyszerre kitört rajta a láz . . . azonban én sietek fel hozzá . . .

— Menj fiam, én is megyek rögtön, szegény gyerek! János elhagyta a szobát és sietett fel bátyjához.

— Csak komolyabb baja ne legyen szegénynek; szemem fénye ez a gyerek; hogyne; Berci az pap, igaz, hogy fiatal kora dacára már rendfőnök, de hát az már meghalt a család részére. Ez a Jancsi fiu pedig egyszerű gazdász . . . mint én; jó gyerek, egyenes jellem, nem léha, sőt talán nagyon is komoly, de hát reprezentálni nem tud. Laci, az én kedves Lacim, az az én büszkeségem; adja Isten, hogy egy kis rosszulleten kívül egyéb baja ne essék. Ez a fatális párbaj ez . . . ez ismét át-húzza számításaimat, Nézzük csak; igen. Dénes gróf szerette Sárát; talán egybe is keltek volna; a párbaj miatt a kastélyban most rémséges chaos lesz, mert hát végre is

nem vitte el, hanem egy rakásra hányva otthagya az udvaron, A gazda panaszt emelt a tettes ellen, kit most keresnek.

— **(Szecessziós szobrok.)** A vármegyeháza udvari bolthajtása alatt két ósrégi szobor meredezik, melynek régi voltát vedlett külsejük s hiányzó orruk is mutatja. Annál érdekesebbek tehát ezek a szobrok azért, mert dacára kétségtelenül régi voltuknak szecessziósak, a mennyiben szecesszionak nevezik ma már a művészeti zagyalékokat, a különböző korok és irányok keverékét. Az egyik kőszobor mithológiai jeleiből itélve *Merkur* lenne, a mennyiben szárnyakat visel fején és bokáján, kezében azonban Magyarország címerét szorongatja s így erre a tört orru Merkurra legföljebb azt foghatnánk rá, hogy a magyar kereskedelem szimbolumaként meredezik. A másik szobor teljesen magán viseli a római jelleget, erős, izmosra faragott karjai, római harci sisakja és a kezében tartott kardról itélve *Mars* lehetne, de ezt a feltevést mindjárt agyoncáfolja az a körülmény, hogy az a kőből faragott tisztelt ur, baljában tartott pajzsán glória fényben *Szűz Mária* képét viseli, már pedig Mars és Szűz Mária kora között van némi távolság. Így hát meg kell elégednünk annak konstataálásával, hogy minden különösebb jelentőség nélkül szecessziós ez a két szobor, mi azonban nem gátolja őket abban, hogy továbbra is ott ne álljanak abban a boldog hiszemben, hogy ők remek allegoriában képviselik a kereskedelmet és harcászatot!

— **Lapunk leközelebbi száma Nagy-Boldog-Asszony ünnepe miatt csőtörtökön este jelenik meg.**

TÁVIRATOK.

— **Az esztergomi ünnep.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Esztergomból táviratozzák, hogy a város ünnepi diszt öltött, a házak föl vannak lobogózza. Főpapok és más notabilitások folyton érkeznek. Délután érkezik *Frigyes* főherceg, kit a fűzitői állomáson fogadnak. A primási palotára, hol a király képviselője megszáll, kitzük az uralkodóház lobogóját, máshol a *feketesárga szín sehol sem látható a városban*. A primás az ünnepélyt érdeklő minden eseményről jelentést kíván. A papság részéről *Komlóssy*, *Rossival* és *Csernoch* kanonokok a főherceget a nánai állomáson fogadják.

— **Steiner püspök temetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma délelőtt temették Székesfehérvárott nagy pompával *Steiner* Fülöp püspököt. A temetési szertartást *Meszlenyi* Gyula szatmári püspök végezte fényes segédlettel.

— **Katholikus tanítók nagygyűlése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A katolikus tanítók Budapesten ma délelőtt *Hornig* Károly veszprémi püspök elnökle mellett diszgyűlést tartottak.

Az elnöklő püspök nagyhatásu megnyitó beszédet mondott, mely után üdvözlő sürgönyöket küldöttek a királyhoz, a pápához és a hercegprimáshoz.

Szokolvi István bussai tanító ünnepi ódát szavalt, *Ember* Károly pedig értekezését olvasta föl. A napirend letárgyalása

után a szózatot elénekelték s ezzel az ülés bevégeződött.

— **A tapolcai választás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tapolcán a kép viselőválasztás reggel óta rendben folyik. *Abaffy* Emil néppárti jelölt megválasztása biztos.

— **Öngyilkos bíró.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Horváth* Bódog kassai törvényszéki bíró főbelötte magát s nyomban meghalt. Tettének oka ismeretlen.

— **Megszökött sikkasztó.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A magyaróvári rendőrség táviratban tudatja, hogy *Götz* Károly a deliblati kincstári uradalom kárára nagy sikkasztást követett el, okiratot is hamisított s azután megszökött.

— **Elfogott sikkasztó.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti rendőrség a József főherceg szállóban elfogta *Habich* Norbert prágai pénztárost, aki 20.000 korona elsikkasztása után Budapestre szökött. Mindössze már csak 4000 koronát találtak nála.

— **A khinai háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az orosz vezérkarnak jelentik, hogy az expedíciós csapatok a hó 5-ikén Peicang mellett megtámadták a khinaiak megerősített hadállását. A khinaiak körülbelül huszonötezeren, gyorsan visszavonultak nagy veszteséggel. Hatodikán az expedíciós csapatok 40 fokos melegben megismélték a támadást s bevették a sáncműveket és Jangcun várost.

— **Egy Sakk-művész halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) New-Yorkban *Steinitz*, világhírű sakkművész meghalt.

Szerkesztői üzenet.

Kellemetlen helyzet. Nos, mi egyáltalán nem tapasztaljuk kellemetlennek a helyzetet. Kellemetlen csak akkor lenne, ha azt az egyházkerületi gyűlést kizárólag a P. N. számára tartották volna, vagy legalább is kizárólagos szabadalmat adtak volna neki arról irni. Mert egészen másképp fest ám egy politikai íránycikknek változatlan leközlése az ellentétes politikai pártállású lapban, mint történt dolgoknak regisztrálása a lap irányának megfelelő módosításokkal. Ha ilyesmi is kellemetlen helyzetbe sodorná a lapokat akkor ugyan nem lenne egy cseppet sem irigylésre méltó a P. N. dolga, mert akkor ott állandónak kellene lennie a kellemetlen helyzetnek.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Schlauch-féle
villatelepen
 egészséges, száraz lakások
 bérbeadók
 s az egyes villák el is adók.

Bővebbet Indóház-utca 17. sz.
 alatti építési irodában.

A n. é. butorvásárló-közönség
 figyelmébe!

Van szerencsém közhírré tenni, hogy a **Makár-utca 18-20. sz. alatt** lévő butorraktárom **további fönntartása** mellett, a n. é. közönség kényelmének teljes kielégítésére

a Ferenciek-utca 7. sz. a., dr. Kereky-féle házban

BU TORRAKTÁRT

rendeztem be, hol csakis saját készítményü, solid kivitelü butoraim állanak a n. é. vásárló közönség rendelkezésére, különféle stilben és legolcsóbb árak mellett, nagy választékban.

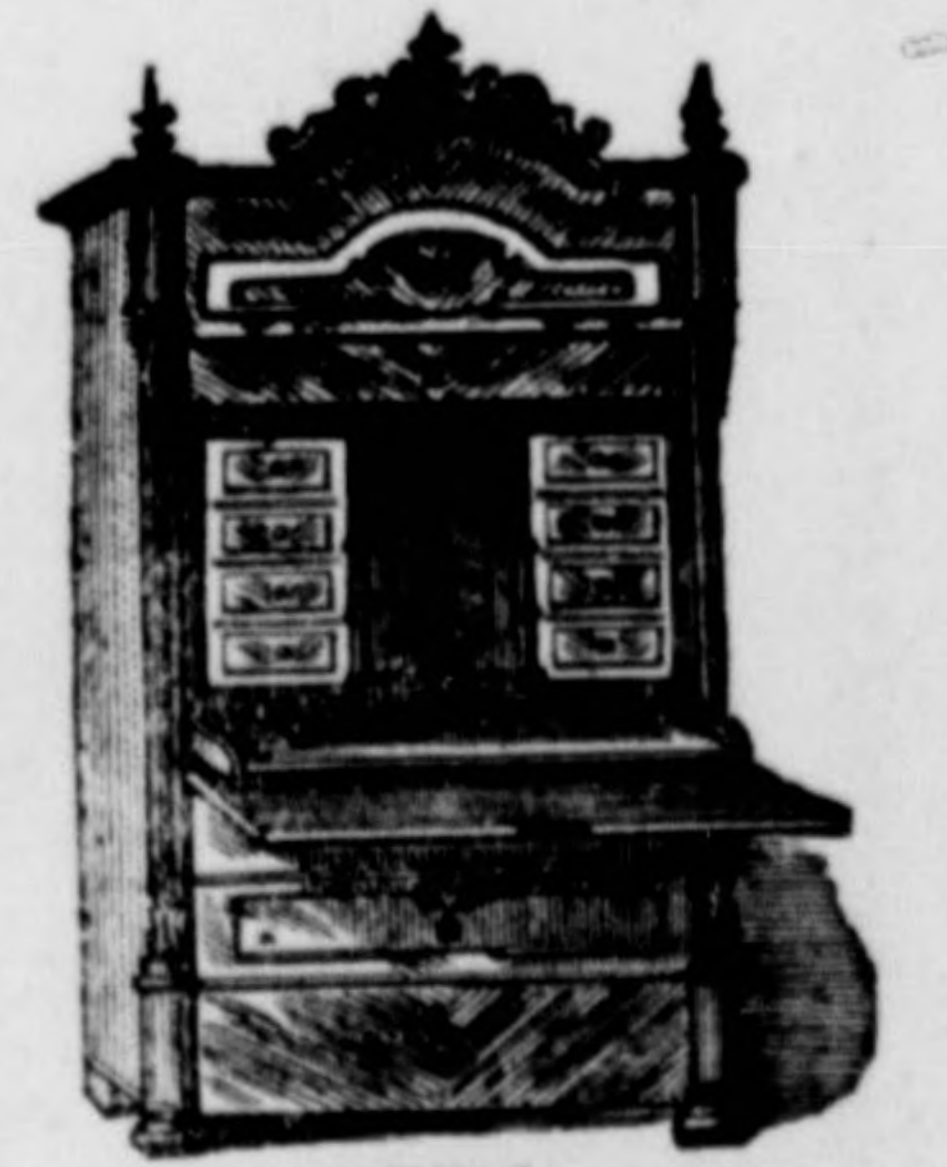
Kérem tehát előforduló szükség esetén a n. é. közönség b. pártfogását.

Pécsset, 1900. augusztus hóban.

Kiváló tisztelettel

KLEIN ADAM,

épület- és butor-asztalos,
 (Makár-utca 18-20.)

Pécsett, a buzatéron
KOCZKA ANTAL ÉS FIAI
a monarchia legnagyobb utazó

állatseregletével.

100 vadállat, köztük 15 oroszán, 2 indiai elefánt stb.

MA SZERDÁN

három idomító előadás

és pedig d. u. 4, 6 és este 8 órakor, mely alkalommal az összes állatszelidítők és állatszelidítők fellépnek az idomított oroszánok, tigrisek és párducokkal.

Belépti díj: I-ső hely 1 kor. II-ik hely 60 fill., Karzat 40 fillér.

Az állatsereglet átellenében látható a Koczka Antal-féle világhírű

nagy anatómiai múzeum s panoptikum.

Az igazgatóság.

Hirdetéseket

jutányosan vesz föl

a
„PÉCSI FIGYELŐ”

kiadóhivatala

Pécsett, Mária-utca I.

23909. sz.

1900.

Pályázati hirdetmény

a vinczellér iskolába való felvételre.

Alulírott városi Tanács ezennel közhirre teszi, hogy a feügyelete alatt álló városi vinczellér-iskolába, az **1900. évi október hó 1-ével kezdődő egy-éves**

vinczellérképző tanfolyamra

tanulók a következő feltételek mellett vétetnek fel:

I-szor. Ösztöndíjas (bentlakó) tanulóknak.

Tíz-tizenkét olyan 16—24 éves egyént, kik munkára alkalmas testalkattal bírnak, írni, olvasni tudásukat, jó erkölcsű magaviseletüket és vagyontalanságukat bizonyítványokkal igazolni képesek. Az ösztöndíjas növendékek bent az intézetben laknak s ottan élelmezést, mosást, fűtést és világítást díjtalanul kapnak.

II-szor. Havidíjas (kintlakó) tanulóknak.

Három-öt olyan, már nős, de 36 évesnél nem idősebb egyént, kik írni, olvasni tudásuk és jó erkölcsű magaviseletükön kívül azt is igazolni bírják; hogy ők már huzamosabb idő óta a szőlőművelés körébe tartozó munkálatokkal foglalatostkodtak. A havidíjas tanulók november, december, január és február hónapokra havi 30, az év többi hónapjaira pedig havi 40 korona ösztöndíjat kapnak.

Ösztöndíjas és havidíjas helyek elnyerésénél pécsi születésű és pécsi illetőségűek előnyben részesülnek.

III-szor. Saját költséges tanulóknak.

Negyven olyan 16-24 éves egyént, kik munkára alkalmas testalkattal bírnak; írni, olvasni tudásukat és jó erkölcsű magaviseletüket bizonyítványokkal igazolni tudják. A saját költséges tanulók havonta 6 korona tandíjat fizetnek s lakás és élelmezésről saját költségükön tartoznak gondoskodni.

Saját költséges tanulók felvétetnek úgy is, hogy havonta előre fizetendő 26 koronáért bent az intézetben lakást és teljes ellátást kapnak.

Felvételi kérvények f. évi szeptember hó 8-ig a városi vinczellér-iskola igazgatóságához, Pécs Ágota-utca 1. sz. nyújtandók be.

Kelt Pécsett, 1900. évi augusztus hó 10-én tartott tanácsülésből.

Pécs szab. kir. város Tanácsa

Ezen rovat alatti hirdetések ára
10 szóig 40 fillér, — minden
további szó 4 fillér.

APRÓ HIRDETÉSEK.

KISHIRDETÉSEK elfogadtat-
nak a kiadóhivatalban és az
elárúsító helyeken.

Lapunk **egyes számai** kaphatók és **kishirdetések** elfogadtatnak a következő helyeken:

Breisach Aranka,
(tőzsde, Irgalmasok-utca 2. sz.)

Grosz József,
(tőzsde, Jókai-tér.)

Gyimóthy Gyula,
(fűszerkereskedés, Vásár-tér sarkán.)

Habler Anna,
(tőzsde, Pécsi Takarékpénztár átellen.)

Herdlein-féle tőzsde,
(Király-u. Lyceum-templom átellen.)

Kugler József,
(fűszerkereskedő, Makár-utca)

Léhner Béla,
(fűszerkereskedés, Korona-vendéglő.)

Molnár János,
(fűszerkereskedés, Király-utca.)

Rözge István,
(fűszerkereskedés, Bátor és Klimó-u. sark.)

Sipos János,
(fűszerkereskedés, Pálya-utca.)

Özv. Tausz Vilmosné,
(dohánytőzsde, Király-utca 1. sz.)

Legszebb névjegyek, meghívók és egyéb nyomtatványok Taizs József könyvnyomdájában kaphatók.

Ugyanott *írószerek és papirok* nagy választékban raktáron tartatnak.

Paradicsom 25 kgs. kosár 2 korona, *buzdovány-körte* 5 kgs. kosár 1 kor. *Csemege-szőlő* 5 kgs. kosár 3 kor. *Sárga dinnye* telelhető nápolyi, nagyság szerint 1 koronától kezdve, házhoz szállítva, kosár nélkül,

érés szerint rendelhető *Teleki Zsigmondnál siklósi-országut 29. szám.*

Meyer-Lexikon, II-ik kiadás, 20 kötet, teljesen jó állapotban, jutányosan eladó. — Cím a kiadóhivatalban.

Egy szoba és konyhából álló lakás kiadó Király-utca 38. számú házban.

Szerény igényű fiatal özvegy rom. kath. nő gazdaasszonyi, esetleg anyahelyettesi állást keres. Cím a kiadóhivatalban.